

שתי הפגנות סוערות שנערכו בבירה פוז

בבוקר השבת יצאו כ-150 צעירים במשאיות ורכבי פרטי משער שכס לכיוון חברון כדי למחות נגד ההתנחלות החוסמת את הסיכויים לשלום. היו אלה ברובם אנשי שי"ח (שמאל ישראלי חדש) מתל-אביב וירושלים ומספר סטודנטים מתא הסטודנטים של תנועת העולם הזה כוח-חדש בירושלים. הפעם נתנה המשטרה ליוזי צמוד למפגינים. נוסף למשטרה ליוזת את השיירה גיפ של צה"ל ועליו מיקלע טעון. כוח ההרתעה היה מרשים.

מזוינים במקלות ארוכים הסתערו על המפגינים חבטו על ימין ועל שמאל בהתלהבות בלתי רגילה. כששככה המהומה, היה צורך להוביל לאישפוז שלושה מהמפגינים שנפצעו מחבטות השוטרים. השוטרים לא הסתפקו בפיזור ההפגנה. הם רדפו אחרי המפגינים על המידרכות, המשיכו להכות אותם שם. כך, למשל, הרימו את חיה סוגל, מנהלת הגלריה של בית האמנים, בשערות ראשה באחיר, היכוחה נמרצות בבטינה ובכבה.

כ עביר שרושה ימים, כשבת, נער כה הפגנת דמים נוספת בירושלים.

במבואות בית לחם עזר משמר צה"ל את השיירה. כאשר ירדו האנשים כדי להפגין במקום, קרעו החיילים את הכרזות

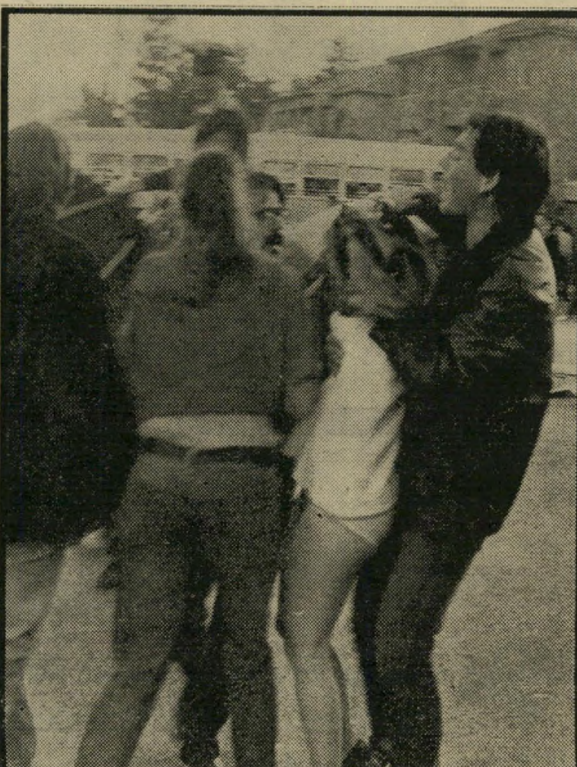
ההפגנה שנערכה בסוף השבוע שעבר מול משרד ראש הממשלה, נועדה למחות על החלטת הממשלה למנוע את נסיעתו של הדייר נחום גולדמן למצרים. בתמונה נראות חלק מהכרזות שנשאו המפגינים לפני משרדה של ראש הממשלה.

מסתערים על אחד המפגינים שהפגינו לפני ביתה של ראש הממשלה. למרות שהאיש אינו חמוש מסתערים עליו השוטרים באלות שלופות. בתמונה נראה גם איש לבוש אורחים המרים אלה.

במגינים ואלות

דם למען השלום

ותר מדי דם נשפך בארץ הזאת בשביל המלחמה — הגיע הזמן שישראלים יוכיחו שהם מוכנים להסתכן גם למען השלום. האיש שאמר דברים אלה היה חבר קיבוץ השומר הצעיר בצפון הארץ. ביום הרביעי האחרון הוא בא לירושלים, כמו רבים מחבריו ממקומות אחרים בארץ. איש לא קרא להם. בניגוד לעמדה הרשמית של מפלגתם — מפ"ם — היושבת בממשלה ומקבלת את החלטותיה, הם היו בדיעה שהם לא יכולים להמשיך כך. מוכרחים לעשות משהו. די — נגמרה תקופת ההבלגה, אמרה סטודנטית גבוהת-קומה מירושלים.

כמה מאות התכנסו ביום הרביעי מול משרד ראש הממשלה בירושלים. הם החזיקו בידיהם כרזות המוחות נגד החלטת הממשלה לאסור את נסיעתו של הדייר גולדמן לירושלים, השמיעו קריאות גנאי נגד גולדמן מאיר. ניתן היה אמנם לזהות את האנשים לפי השתייכותם המפלגתית, אולם הם לא באו להפגנה זו בצו מפלגתם.

היו שם אנשי התנועה לשלום ולבטחון — ארגון גג על מפלגתי, חברי מפ"ם, העולם הזה — כוח חדש, השמאל הישראלי החדש ורק"ח. פרופסורים כמו יהושע אריאלי, עקיבא סימון ואריה זקס, היו בין המפגינים, נאמו בפניהם. דמויות כמו דן בן אמוץ ועמוס קינן, נראו אף הם בין המפגינים.

בתום הנאוים חסמו המאות הבודדות של המפגינים את הכביש, בקרבת רחבת האוניברסיטה. כעבור חצי שעה הם קמו, צעדו בשורות רחבות לעבר שדרת הרצל, התישבו שם על הכביש חסמו את התנועה באחד העורקים המרכזיים של ירושלים. הפעם נכנסה המשטרה לפעולה. פרשים

מפשי המשטרה סטודנטית אשר נפצעה ממכת אלה על-ידי השוטרים. בתמונה משמאל נראה אחד המפגינים כשהוא שרוע על הארץ אחרי שנפצע אף הוא ממכות השוטרים שפוזרו את ההפגנה.

משטרת ירושלים לא ברה באמצעים אלימים כדי לפזר את המפגינים שחסמו בהפגנה הראשונה בתמונה מימין נראים סטודנטים מחלצים שונה את כביש רופין. בתמונה מימין נראים סטודנטים מחלצים

הפצועים